

Redakcja wychodzi co tydzień raz, w niedzielę do południa.

Przebiegata wynosi:

Table with 4 columns: rocznie, półrocznie, kwartalnie, miesięcznie. Rows include: w domu, w polsce, z jednorazową przesyłką poczt., dwurazową, państwowym niemieckim, innych państwach.

Przebiegata i ogłoszenia (inzeraty) wstawiane wprost do Administracji „Nowej Reformy“ w Krakowie.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. Tel. 101. Redakcja: 41. Administracja: 241. Dla ogłoszeń zamieszkałych 1572.

Reklamowe nadzysyżki Reakcja nie zwraca. We liście w sprawie numerów po 50 h.: w Biurze dzienników S. Sokółowskiego, ulica Trzebiego 1/5 w Kierze Płotna, ulica Karola Ludwika 9.

Cena numeru 50 hal.

NOWA

REFORMA

Przebiegata przychodzi:

Zamieszkała: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe: sale i szynki: Administracja „Nowej Reformy“ — Olkowa trafik w rynku — Agencja J. Hopasa i A. Salomonowej, ul. Szczepańska 9; Biuro dzienników M. Hupcyosa ul. Jagiellońska 7; Trafika w Sukiennicach.

Zamieszkała pryncipat i ogłoszenia (inzeraty) przyjmują: We Lwowie: Biura dzienników: A. Buchstaba, ul. Karola Ludwika 21; S. Sokółowski, ul. Trzebiego 1/5; W Jarosławiu: J. Soczka, ul. Karłowicza 1; W Tarnobrzegu: M. Rockach, ul. Władysława Herma Goldschmied (sprzedaż oddzielnych numerów), i. Wolności 6; — W Duxu: Nachfolgend Bassonetti & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Breglu i Wrocławiu); — R. Mosse, (także w Warszawie, Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze); — H. Schönlank, Wolności.

Głoszenia (inzeraty) przyjmują Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miliona wiersza drobnym piśmem za raz K 1.— Do numeru niedzielnego i świątecznego o 50 procent drożej. — Nadstane no K 3.— od wiersza. — Głosy publiczne po 5 K od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skończony, pierwszy raz K 2.— Załączniki do „Nowej Reformy“ (nie spisy, cyfrowe, ogłoszenia i t. p.) przyjmują się za opłatą K 100 egzempli, dla zamieszkałych, a K 100 egzempli, dla miejscowych pryncipatów.

Anglia i Rosya.

Krakow, 23 sierpnia.

Stosunek koalicyi do Rosyi słusznie przyciąga uwagę całego świata ze względu na doniosłość związaną z tą sprawą problemem przyszłości gospodarczej i politycznej. Ale w wysokości także mierze interesuje i nas samych, jako bezpośrednich Rosyi sąsiadów, narazonych zarówno na natarcie z jej gromadzenia głównie sprawnego przewrotu, jak i na imperialistyczny odwrót tych samoderżawnych jader, które ze zmiennym powodzeniem krystalizują się do piero raz dookoła przewag armii Koleczaka, to znów Denikina. W obu wypadkach zawsze stać musimy w zbrojnym pogotowiu.

Postawa koalicyi wobec tych kwestyj ma w sobie tę stronę arcyciekawą, że na jej kształt ostateczny składają się przeróżne i rozbieżne czynniki, wynikające bądź z konfiguracji stosunków i zamierzeń międzynarodowych, bądź z tego, jakim bitye muru wojennych znał partyjny. Wielce ważnym światła rzuca na to sprawy dyskusja, wytoczona na ten temat w angielskiej Izbie gmin, a uwieczniona wielką mową Winston Churchilla, ukazującą bądź w jednym świetle, bądź w wielomownym pominięciu szeregi ciętych momentów. Wynikają z tej mowy dwie konkluzje: jedna bezpośrednia, że między Anglią a Francją nastąpił jak gdyby podział kontynentu europejskiego. Francya objęła pod skrzydła swej opieki Europę centralną, a Czechosłowacy, Polskę i Rumunię w szczególności, Anglii przypadła uporządkowanie Rosyi w udziale, uporządkowanie, które w stosunku do nas rzeczą się zwiastuje polityką brytyjską na całym półkuli polsko-litewskiej Bałtyku. Konkluzja pośrednia wiedz w imię kręgi, w opłot zianowicie polityki azjatyckiej, w tym stosunków anglo-japońskich. Pod dyskretnie zamknięciem Churchilla podkładała niespodziewany sens pamiętniki redaktora „Times“, Naudeau, sięgające w okres jego katagory więziennej w bolszewickiej Moskwie. Znajmując się przygodnie historią ekspedycji murmańskiej i akcyi syberyjskiej alianców, stwierdzające, iż rachuby oparte na współdziałaniu militarnym Japonii w zwalczaniu wojsk Lenina, zawiodyły z kłeszeniem. Japonia nie spełniła nadziei, zawiązała się w obliczu swych wschodnio-azjatyckich interesów, głosząc czynem wprawdzie, nie słowem to, przeciw czemu tak długo a tak bezskutecznie opowiadała Francya, iż mianowicie należy wyzwołać, poki się Rosya nie usmaży sama w swym bolszewickim sosie. Taktyka Japonii jest zrozumiała. Sprawa odrodzenia Rosyi, uszczepienia jej potęgi nie warta dla nikada kości ani jednego go samuraj. A niebezpieczeństwo zarazy przewrotu społecznego jest dla niej niezbyt groźne.

Obecnie zdecydowała się i Anglia zdjąć z Rosyi swe dotychczasowe ramie. Przemiana tych poglądów dokonana się zaś nie pod wpływem jakichś subtelnych rozważań dyplomatycznych, lecz pod naciskiem presyi, wyszłej z najmniejszej spodziewanych ośrodków, bo z łona społeczeństwa angielskiego, a w szczególności z łona warstw robotniczych, dobijających się coraz energiej do ster władzy i coraz silniej na bieg jej początki wpływających. Dopiero w związku z tym obrotem rzeczy da się zrozumieć mowa Churchilla, przedkładająca historię zbrojnej interwencji angielskiej w Rosyi, przykrojoną ad usum robotniczych postulatów ostatecznej doby.

Żuł w marcu bieżącego roku postanowił rząd angielski zlikwidować przed nastaniem zimy ekspedycje amurską. Lecz nie mógł tego dokonać jednym zamachem bez narazienia swych zwolenników rosyjskich na nieuchronną zgubę. Plan połączenia się z Koleczakiem, przemyślenie i tożsamość, rozbił się z powodu kłótni, zadanej mu przez bolszewików. Porzucenie Archangielska w tej chwili byłoby zdaniem go na łop bolszewikom, byłoby odjęciem ich przewagi.

Obecnie zdecydowała się i Anglia zdjąć z Rosyi swe dotychczasowe ramie. Przemiana tych poglądów dokonana się zaś nie pod wpływem jakichś subtelnych rozważań dyplomatycznych, lecz pod naciskiem presyi, wyszłej z najmniejszej spodziewanych ośrodków, bo z łona społeczeństwa angielskiego, a w szczególności z łona warstw robotniczych, dobijających się coraz energiej do ster władzy i coraz silniej na bieg jej początki wpływających. Dopiero w związku z tym obrotem rzeczy da się zrozumieć mowa Churchilla, przedkładająca historię zbrojnej interwencji angielskiej w Rosyi, przykrojoną ad usum robotniczych postulatów ostatecznej doby.

Żuł w marcu bieżącego roku postanowił rząd angielski zlikwidować przed nastaniem zimy ekspedycje amurską. Lecz nie mógł tego dokonać jednym zamachem bez narazienia swych zwolenników rosyjskich na nieuchronną zgubę. Plan połączenia się z Koleczakiem, przemyślenie i tożsamość, rozbił się z powodu kłótni, zadanej mu przez bolszewików. Porzucenie Archangielska w tej chwili byłoby zdaniem go na łop bolszewikom, byłoby odjęciem ich przewagi.

czynnikiem wszelkiej nadziei i podstawy. Niemniej przeto odwrót angielski dokonywa się, choć w tempie opóźnionem. Dokonywa się nie tylko na froncie amurskim, ale i na kartkaskim oraz syberyjskim. Za kilka miesięcy nie będzie w Rosyi ani jednego oficera lub żołnierza angielskiego — stwierdził melancholijnie Churchill. Burza zadowolona zerwała się w odpowiedzi z ław polskich...

Lecz nie jest to kompletna kapitulacja. — Rząd angielski zamierza przysłać swej akcyi rosyjskiej nadat inny kształt. Po pierwsze zasilać będzie materialnie, żywnością, rękami i narzędziami wojennymi, towarami, wszelką akcyę militarną, skierowaną przeciw bolszewikom; powtórnie używać będzie specjalnej pomocy — państwem nadbałtyckim, formującym się na gruzach Rosyi. Ta druga akcja ma dla Polski szczególną wagę. Oznacza ona, iż Anglia przystąpiła sobie stanowczo prowadzić walkę z rosyjskim bolszewizmem — przez zagarnięcie polsko-litewskich wybrzeży Bałtyku. Pierwszy objaw tej akcyi już się okazał: to linia demarkacyjna polsko-litewska, która jest linią demarkacyjną panowania angielskiego w głębi bałtyckiego „hinterlandu“. Kto zaś posiada władztwo wybrzeża morskiego, ten wpływa swoim siłą daleko poza linie demarkacji, sięga wprawdzie gospodarczo na pół, lecz w istocie politycznie. Historia podboju Indyi, podboju, wyszłego z punktów operacyjnych na wybrzeżu morskiem, jest powtarzającym w tym względzie przykładem. Miec się musi na baczności nie tylko Polska, lecz i Francya, której promień opiekuńczy doznaje niebezpiecznego słońca.

Mowę swą zakończył Churchill znaczącym zwrotem, skierowanym ku posłom „labour-party“: »Widząc, iż niebezpieczna groza strajku generalnego, ciąży na czterech kwadrantach wschodniej od administracji wojny, oświadczam, iż wycofanie naszych wojsk z Rosyi postanowione już było z początkiem tego roku. Obowiązkowa służba wojskowa będzie zalesiona. Będą cofnięte okólniki o użyciu wojsk na wypadek strajku. Wreszcie uwolni się z więzienia ludzi, którym ich religia zabrania służby orężnej. Agitatorzy radykalni, grający masę robotniczą do powszechnego strajku, będą musieli poszukać innych pretekstów.

W ten sposób wycofuje się Anglia z imprezy rosyjskiej, lecz wycofuje się z doskonałą sprawą mistera, który nie gali za sobą żadnych mostów, lecz trzyma w odwodzie wszelkie siły i wszelkie odciski. Z tych posturmków rozpoznać niebawem inną w formie zewnętrznej, lecz tę samą w swej istocie akcyę, akcyę pokojowej penetracji Rosyi, odciętej od bałtyckiego „okna na Europę“, a pojętej na mozaikę drobnych państw nadbałtyckich. Są w historii koncepcye, które powtarzają się zawsze w analogicznych sytuacjach. Niemcy chciały oplotć Rosyę (i Polskę) wiechem karłowatych i burfowych państw nadbałtyckich. Czyny to obecnie Anglia, twierdząc, iż dopuścić nie można do tego, by Rosya i Niemcy podaly sobie kiedyś dłoń do wspólnego działania. Dwumian problemu rosyjskiego doznał w politycznej arytmetyce angielskiej przedstawienia członów jest oficjalne wiążące Niemiec. Ale sens tego dwumiana nie doznał odwrócenia. Koszta płaci po starcu, Polska.

rają się nawet w niebieskie mundurki w celach prowokacyjnych. Pilot samolotu, zestrzelonego w Sosnowcu, który zabił dwie dziewczynki, ujęty został przez władze polskie. Powstańcy zajmują lasy w okolicy Pszczyny i tor kolejowy od Słupna do Brzezina. Włodźcy z Katowic dotarły, że Niemcy zakuli tam dwadzieścia kobiet jedynie za to, że dowiedzieli się, iż wzięcie ich biorą udział w powstaniu. Miejscowości Nikisz i Janów doprowadziły Niemcy do zupełnej ruiny a urządzenie opuszczonych przez ludność polską domów wywieźli i sprzedali.

Księża, którzy uszli z powiatu bytomskiego, donoszą, że przeszło 10,000 ludzi wywieziono ze Śląska, a przeszło 6,000 trzymają w więzieniach. Gdy lud doprowadzony do rozpaczy toni represyami proklamował strajk na znak protestu, Niemcy chwycili się jeszcze gorszych gwałtów. Np. w Szopienicach przed powstaniem rozstrzelano 8 robotników. W Lipinach znomi pozabijali kilku innych ludzi. Zrozpaczona ludność chwyciła wówczas za broń. Okrucieństwa, jakich się Niemcy dopuszczają od kilku dni, nie mają wprost granic. I tak w Rybnickim rozstrzelano 20 bn. 100 osób, nie szczędząc kobiet i dzieci. W Moszczenińskich skatowano kołbami na śmierć 6 robotników. W Pszowie zastrzelono 6 młoda polskiego za czytanie polskiej gazety. Ludność górnośląska, która liczyła na pomoc polską, pozostawiona sama sobie, jest zrozpaczona, obawiając się zawodu ze strony niemiecy.

Wedle ostatniej wiadomości najlepiej powodzi się powstańcom w Rybnickim, gdzie zajęli szereg miejscowości. Powstańcy postanowili nie składać broni za żadną cenę. Rozbiłi w jednym miejscu, zrywają się w drugim do walki.

Mobilizacya w Katowicach.

Sosnowiec, 23 sierpnia (PAT). W Katowicach rozległ się głos mobilizacyjny, powołujący pod broń wszystkie roczniki, począwszy od r. 1890.

Nastroj Wielkopolski.

Poznań, 23 sierpnia. (Tel. wł.) we środę, 20 b. m., odbył się tutaj na placu Wolności obrzymani wice w sprawie Górnośląska. Przemawiali: ks. Ludwik, ks. dziekan Majer i hr. Hediger. Wysłano delegację do reprezentanta Francyi, p. Marquet, która zażądała natychmiastowej interwencji wojsk polskich na Górny Śląsk. Przedstawiciel Francyi przyrzekł zakomunikować żądanie swemu rządowi.

W Poznaniu zawiązał się komitet do spraw Śląska, który zajmie się niesieniem pomocy temu nieszczęśliwemu krajowi zarówno moralnie, jak materialnie i wojskowej. W wojsku zapanował w Niemcami wzrost niezmierny. Panuje opinia, że jeśli władze dłużej zwlekać będą z interwencyą, za bierność wojska nadal ręczyć nie będzie można.

Warszawa i Poznań w obronie G. Śląska

Warszawa, 23 sierpnia (PAT). Onegdaj odbyły się tu masowe zgromadzenia, zwołane przez Narodowy Związek Robotniczy, Związek Narodowo-Ludowy, P. P. S., w sprawie Górnośląska. Uchwalone rezolucye żądają natychmiastowej zbrojnej pomocy dla ludności Górnośląska, sformułowanej przez bandy Grenzschutza i świadczącej krwawym plebisycetem, że chce należeć do Polski. Po odbyciu zgromadzenia oddał się kilkotyśieczny pochód przed ambasady mocarstw koalicyjnych i ministerstwo spraw zagranicznych i przedłożył przez delegatów uchwałę wziętą. Delegacja została przyjęta w ambasadzie angielskiej. Na zgromadzeniu P. P. S. uchwalono żądanie natychmiastowego zwołania Sejmu. Nastroj na zgromadzeniach był wysoka podniecony.

Poznań, 23 sierpnia (PAT). Onegdaj wieczorem kilkanaście tysięcy osób zgromadziło się na placu Wolności, celem zapotrzebowania przeciw gwałtom pruskim na Górny Śląsk. Ze-

branie zagał ks. dziekan Nejar. Pomiennie przemówienie wygłosił adwokat Biaty ze Śląska Górno. Przemawiał generał Dowbór-Muśnicki i kapitan francuski M. g. n. c. Przyjęto następującą rezolucyę: Z nieznaną w dziejach świata cierpiwością znośła ludność polska na Górny Śląsk gwałty niemieckie, postawione się Grenzschutzu. Ufa w postanowienia traktatu pokojowego, gdy jednaki wojska koalicyjne, z uwzględnieniem oczekiwań, nie nadchodziły, a gwałty wroga przebrały miarę ciępiwości najspokojniejszych nawet obywateli i lud Śląski chwycił za broń, gdyż wolno nam patrzeć jak bracia i siostry giną w obronie najświętszych swoich praw? My, zebrani na wiecu w dniu 20 sierpnia 1919 r. na placu Wolności w Poznaniu, żądamy i domagamy się od rządu polskiego natychmiastowej interwencji na Śląsku Górny. Nie wątpimy, że cały świat zrozumie, że w chwili obecnej groźność narodu naszego postąpić nie powinna, a szczytniejszym naszym obowiązkiem jest do powstania Polski, nie dopuszczając, aby ginął bezbronny lud Śląski.

O ukaraniu Hoersinga.

Warszawa, 23 sierpnia. (Tel. pryw.). Jak słychać, rząd polski poczynił starania, mające na celu przeprowadzenie jak najszybszego śledztwa co do gwałtów niemieckich na Śląsku Górny. Opinia polska w Warszawie domaga się pczynienia starani o oddanie pod sąd komisarzy niemieckich, Hoersinga, za nadużycia i gwałty, jakich dopuścił się na ludności polskiej, polubnie, jak postanawia to traktat pokojowy do do wszystkich niemieckich mężów stanu i generałów, którzy naruszili prawa międzynarodowe w czasie wojny.

Komitet dla zjednoczenia G. Śląska z Polską.

Warszawa, 23 sierpnia. (Tel. pryw.). Dzisiaj wieczorem odbył się w sali Towarzystwa wioślarskiego zebranie, organizujące komitet dla zjednoczenia Górnośląska z Polską. Zebranie zwołuje przydzium wiecu, zorganizowanego przez Związek ludowo-narodowy. W zebraniu ważną rolę przedstawiciele wszystkich instytucji polskich, stojących na gruncie narodowym i delegaci wszystkich organizacji prasy.

Rządowa pomoc dla uchodźców górnośląskich.

Warszawa, 23 sierpnia. (PAT). Ministerstwo pracy i opieki społecznej organizuje w Sosnowcu doradczą pomoc dla uchodźców górnośląskich. W tym celu polecił, by powołał komitety, złożone z miejscowych sil społecznych, oraz przedstawicieli robotników śląskich. Dla wsparcia ludności wysłała na żywność. Poza tem z ramienia tegoż ministerstwa p. Orłowski wiozie do Śląska 13 wagonów z żywnością i do 100 bel odzieży, pochodzących z darów rządów amerykańskich. Ratunek dla dzieci naszych na Śląsku jest tak nagły, że Warszawa obejmie niezawodnie tę sprawę z jak najgorętszym uczuciem, spiesząc z dalkami według możliwości, a nawet z wysiłkiem, przekraczającym tę możliwość warunkami miejscowym spełnioną.

Z martyrologii ludu górnośląskiego.

Psów, powiat Rybnicki. Rozstrzelano trzech Polaków pana Pytkę i dwóch braci Włoczków. Haktysta Kobula był Pytkę łaską i oficerowi mówił: »wenni sie def ilund nicht erschiessen, erschieße ich ihn.« Oficer rozkazał wico strzelać. Oprócz tego zastrzelono jedną kobietę, matkę leżną rodziny. Wielu aresztowano i bito bez pardonu.

Wśród walk i układów.

Nowa misya gen. Hallera.

Warszawa, 23 sierpnia. (Tel. pryw.). W tułejczych kołach politycznych panuje zaprzętywanie, iż w myśl postanowień Najwyższej Rady koalicyjnej o natychmiastowym obsadzeniu Śląska Górnoego przez wojska koalicyjne, misya ta zostanie powierzona dywizyi polskiej Hallera, stojącej w pogotowiu na granicy Śląska Górnoego. Wojska polskie, wkroczone na terytorium Śląska Górnoego, byłyby poddane rozkazom generała Goodyeara i stanowiąby przednią straż wojsk koalicyjnych.

Układ polsko-niemiecki pod naciskiem koalicyi.

Wiedeń, 23 sierpnia (PAT). »N. Wien. Journal« donosi z Berlina:

Cały Górny Śląsk znajduje się od dzisiaj tj od dnia 21 bm. znowu w rękach wojsk niemieckich. Także i miejscowości położone na polu dnie od Katowic zdobyto z powotem. Między rządem niemieckim a polską komisją w Berlinie toczyły się dzisiaj przed południem rokowania w sprawie Górnoego Śląska. Wzięt w nich udział niemiecki minister obrony krajowej Noske i francuski generał Dupont. Rezultatem obrad było porozumienie na następujących zasadach: Niemcy nie będą więcej wykonywać rozstrzelania. Koalicye prosi się, aby wysłała komisję na Górny Śląsk dla zbadania położenia. Orzeczeniu tej komisji poddadzą się obie strony. Nadto postanowiono stworzyć pewna rozgraniczenie wewnątrz terenu walk, poza którą to linie nie mogłyby się posuwać ani jedna ani druga strona. Polska delegacja odejźda jutro do Warszawy, gdzie zostanie do chwili, w której komisya koalicyjna zda sprawę o położeniu na Górny Śląsk.

Obawy przed interwencyą polską.

Warszawa, 23 sierpnia. (Tel. pryw.). Wysła na Śląsk Górny delegacja, złożona z posła

Sosińskiego, Rendra i Bernarda Diamanda, nie została przez rząd niemiecki dopuszczona na terytorium Górnoego Śląska. Przybywszy na granicę, zwrócili się delegaci polscy za pośrednictwem gen. Goodyeara, reprezentanta Hoovera dla spraw węglowych na Górny Śląsk, do rządu niemieckiego z prośbą o zezwolenie na przejazd na Śląsk Górny, zaznaczając, że delegacja nie b. lize niezdania się do agitacji politycznej wśród ludności polskiej, a celem jej jest jedynie stwierdzenie nadużyć i gwałtów niemieckich, dokonanych na ludności polskiej i chętnie działalność swoją poddadzą pod kontrolę koalicyi. General Goodyear zwrócił się w tej sprawie do rządu niemieckiego, który udzielił odpowiedzi odmownej. To stanowisko rządu niemieckiego świadczy wymownie o tem, że lęka się obecnie ujawnienia zbrodni i gwałtów, spełnionych na ludności polskiej.

Prowokacye pruskie trwają dalej.

Krakow, 23 sierpnia (PAT). Jak się dowiadujemy od wtajemniczonych osób, które przybyły w ostatnich godzinach z Górnoego Śląska, powstania, mimo, że upragniona przez nich pomoc czynna ze strony czynników międzynarodowych w Polsce ze względów międzynarodowych dotąd nie nadaszła, nie ustają w akcyi i nie szczędzą krwawych ofiar, by odeprzeć powrotną falę niemieckiego militarizmu. Kolejne walki są zmiennie, i raz górę biorą wojska niemieckie, ustawicznie zasilane z kraju, raz znowu udaje się powstańcom zrzucić w szeregu miejscowości zienawidzone jarzmo. Atak powstańców na Mysłowice w nocy z 20 na 21 sierpnia nie udał się. Kraj miasta, obsadzony przez polskich górników, ostrzeliwali Niemcy granatami. Niemiecki pociąg pancerny ostrzeliwał most żelazny w Szopienicach, przy czem Niemcy wciągnęli do walki samochody pancerny i dwa czołgi, dzięki czemu udało im się zdobyć Szopienice. Obecnie Niemcy wieszają i rozstrzelują kobiety i dopuszczają się w tej miejscowości innych okrucieństw. Niemcy przebie-

JÓZEF POLLAK.

WIELKIE DUSZE

POWIEŚĆ.

16 (Ciąg dalszy.)

— A wy gdzie tak długo po nocy błądzić? — zagrzanił głos Jerzego, który dostrzegłszy ich idących, wyszedł naprzeciw — czekam i czekam bez końca, a wy zapewne wszczęliście dyskusję o poezyi i o bożym zapamiętaniu świecie. Ach! ci poeci! — rzekł, śmiejąc się i biorąc Kazimierza pod rękę — choć na chwilę zaponnij o twojej poezyi, i pozwól się posilić.

— To mówiąc, wciągnął Kazimierza na ganek, a stąd do jasno oświetlonego przedpokoju. — Strumień jaskrawego światła uderzył w Kazimierza przyniętę, zmurzone powieki. Ocknął się i oczy szeroko otworzył, jakby się dziwił, skąd się tu znalazł. Powiódł szklannym, zmęczonym wzrokiem po jelenich rogach, na ścianach wiszących, obrazach i lustrach, poturl ręką czoło, jakby myśli rozprzechle zbierał, coś sobie z trudem przypomniał.

— Co tobie, człowieku? — pytał Jerzy — jaki jesteś błąd, zmieniony... ledwo na nogach się trzymasz. Co jemu jest? — zwrócił się do Litki, która z szczytym niepokojem wpatrywała się w jego twarz z bółu skrzyżowaną i w oczy błędne, przyciągał.

— Opadła mnie jakaś dziwna niemoc — z trudem wyszeptał.

— A wszystkiemu winna ta poezya! rzekła! — Denarujesz się, po nocach nie spiesz... Czekajno przyjacielu, już ja cię wzmoc w kuracye! Wiedz o tem, że ani litery nie pozwolę pisać, schowam papier, atrament, pióra, lampę o dwiętej zabiorę, bo na to jest nac by spać, a nie wieszę gryzmołki. Jak pobieżysz u mnie pod taką ścisłą kuratelą z pół roku, będziesz rzecki i zdrow jak owik. No, teraz chodź na łoaicyę, a potem zaraz spać!

— Dziękuję, nie będę jadł kolacyę — mówił cichym i przytłumionym głosem — bądź łaskaw tylko przysłać mi na górę filiżankę gorącej herbaty.

Podszedł Litka sztywnym ukłonem i ostanta, czynnie zinnym pocałunkiem w rękę i odszedł do swego pokoju.

V.

Przyszedłszy na górę padł na łóżko jak kłoda i długi czas leżał błąd, bez ruchu, z przykniętymi oczyma. Zwolna nspakował się, przychodził do siebie i dokładnie ogarniał sytuacyę, której szczegółowo począł się przyglądać, że wszystkich stron ją wyświećlać i na zinnu rozważać.

— Zanim cokolwiek postanowię — rozumował spokojnie — i cokolwiek przedsięwzię, muszę przedewszystkiem jasno zdać sobie sprawę, czy rzecz eula istotnie wygląda na bezwzględna przegrana, czy też zostawia choć nai-

niejszą nadzieję, na której mógłbym jeszcze cokolwiek budować. Oświadczyła mi wprawdzie kategorycznie, że uczucia mego bezwarunkowo nie odwzajemni, że nie chce o miłości mi słyszeć, lecz nie jest zupełnie rzecz wykuchona, że może być to tylko słowa tak, jak to groźne poronno szanę, których przyczyną jest osłonie szanę i słabość jej siły, odrzasy nieprzyjaciela i wywieść go w pole. A takby rzecz istotnie się przedstawiała — zerwał się z łóżka i począł, zaintroygany myślą, która mu nagle błysnęła, chodząc dziwnymi krokami po pokoju — jeśli się zwazy, iż te groźne słowa poprzedziły czyn, które bądź co bądź bardzo ciekawo rzucają na nią światło i do słów w jaskrawej stoją sprzeczności. Argument, który przytoczyła, jakoby to, co się stało, było wpływem jakiegoś niejasnego dla niej porwy, jakiejś dziwnej chwili, z której nie mogła zdać sobie sprawy, nie wytrzymując krytyki, trudno bowiem przypuścić, aby kobieta pozwoliła się całować mężczyźnie, którego kilka godzin temu poznała, jeśliby dla niego nie żywiła jakichś głębszych uczuć. W tej sprzeczności czynów i słów tkwi dla mnie nadzieja, na tej sprzeczności mogę budować, ta sprzeczność jest punktem wyjścia dla mojej całej kombinacyi, niepozobawionej, jak żraza mylnie sądziłem, pewnych pomyslnych horoskopów.

— Podniecał się coraz bardziej i coraz śmiejąc kombinował, nagnając bezwiednie swoje rozumowanie do linii, w której biegły jego nai-

tojsze życzenia. Z właściwą sobie niesłychaną zamięnością wpadł w najskrajniejszego pesymizmu w optymizm.

— To punkt pierwszy — myślał — a drugi jeszcze do zacementa łatwiejszy: skąd ta pewność, że mnie, czy kogo innego nigdy nie pokocha? czy może ktoś z góry sobie założyć, że w danym razie wola sparaliżuje i stłumi budzące się uczucie miłości? Bajka, mości księżo! oczywiasta bajka! — zawołał z okrzykiem triumfu — eżem jest wola wobec uczucia miłości? jest tym lotnym śniegiem, który pod promieniami słońca szybko topnieje i bez śladu znikła. Innymi słowy Litka nie może za siebie ręczyć, nie może z taką stanowczością twierdzić czyli... ta zamysłił się przed chwilę głęboko — czyli, że sprawa nie jest jeszcze przegrana i nie może być przegrana! Tak! sytuacya nie jest bynajmniej tak beznadziejna, jak mi się pierwotnie zdawało. Czy tak, czy nie, to jeszcze kwestya otwarta, a raczej może tak, niż nie, bo wszak kobieta to zwykła metoda postępowania, że w pierwszej chwili powiodła: nie, z biegiem czasu jednak przy wytworłości kochanka ten dziwięk nieprzyjemny, ostry przytępił się coraz więcej, łagodnie, aż wkońcu całkiem się zatracca i ustepuje miejsca upragnionemu: tak! Na to trzeba jednak dwóch rzeczy: czasu i ciępiwości.

Z tej ostatniej myśli wysnuł konsekwentnie drugą:

— Cóż mi wreszcie innego mogła powiedzieć? Gdybym ja znalazł się w jej położeniu, nie po stałbym inaczej, bo czyż mogła mieć te pe-

Z Halemby pow. Kato-wickiego: zżenaję p. Moron Wiktor: Od długiego już czasu władze pruskie, cywilne i wojskowe w połączeniu z pracodawcami gnębiły ludność, zakazując mówić po polsku. Polak wykonywał pracę podrzędne i za każde małe wykroczenie wydalany był z pracy.

Grenszue i policja na każdym kroku szpiegowali czynności Polaków i niewinnie za polską mowę lub udział w polskim zebraniu aresztowali i zasądzały już za to o zdradę stanu, a naszym braci na długoletnie kary, więzienia.

Niemogliwom więc stało się nasze życie pod Niemcem. Ja i moi koledzy postanowiliśmy choćby z narażeniem własnego życia wypędzić z mojej wsi i okolicy niemieckich gnębieli. Do takiego wybuchu przyszło w sobotę 16 i 17 sierpnia 1919. Byłem przy tem osobście, lecz Grenszuec był w takiej sile, że począł nas gonąć bierając goniących do niewoli. Pierzym znano się nad każdym w straszny nieludzki sposób... Mnie bili kolbami po plecach i głowie. Udało mi się zbiedz, lecz chwilowo z powodu pobicia niezdolny jestem do pracy. Razem z mną aresztowano jeszcze Nawrata Jana, Olsznieka Jana, Olsznieka Augustyna, Górnego Jana, Krzysztecko Franciszka, Juraszczyka Wincentego, Kota Jana, i wielu innych, których nazwisk już nie mogę sobie zapamiętać. Tych wszystkich odtransportowano do Katowic i przez całą drogę w nieludzki sposób wyzywano i bito żyłami gumowemi z ołowianemi gałkami na końcu. Kiedy nas bili, wyzywano: Ihr seid nicht wert, blos auf dem Galgen zu haengen polische Hunde, polische Schweine.

Pan Karwat Teodor z Ligoty, powiatu Rybnickiego zeznaje:

Dnia 18 sierpnia rano napadł Grenszuec na na Golarowice, Boguszowice, Paruszowice, biorąc do niewoli każdego Polaka. Pojmanym wzięli ręk nad głową do drabinastych wozów lub wzięli do koni i tak prowadzili do więzienia do Rybnika. Grenszuec zabił gospodarza Waleczka z Boguszowice, Ranil Kuparnika i Olesia z Ligockiej.

Aresztował Szymura, Kulę Olesia, Szernega Mózga, żonę Wiczorka, Kaczmarka i 15 innych, których nazwisk nie znam. W drodze do więzienia i na miejscu Grenszuec bił wszystkich kolbami, pehał bagnietami w nieludzki sposób po całym ciele ranic.

P. Ludwik Pisarek z Królówki zeznaje:

Dnia 10 sierpnia napadł oddział Grenszuec w sile 50 chłopów wioskę Królówkę w powiecie Pszeszcin. Strzelali bez planu po całym wioścu, Nareszcie otoczono mój dom celona rewizji za bronią. Zonę moją, ciężko chorą, przyłożono karabin do piersi i grożono, jeżeli nie powie, gdzie jestem, zastrzeleniem. Ja poprzednio uwiadomiony, uklekiem oknem z moim kolegą, Kleinertem. Grenszuec dał za nami 200 strzałów. Równocześnie posłał do gospodarza Kryta Franciszka i Kwapińskiego Alfonsa, których aresztowano.

Dnia 11 sierpnia przyszli Niemcy po raz drugi do mojego domu i zniszczyli wszystkie papiery ze związku robotniczego. Zonę przestraszoną zemlała, powiedział wtedy dowódca oddziału feldwebel Grymza, pochodzący z Bogucie (dassschadet nicht den Polen muessen wir erschiessen).

Kiedy po raz trzeci do wsi przybyli i mnie nie znalezi, powiedzieli, że dom mój „die Bude von Pisarek muss war aste in die Luft fliegen... Innego razu przybyli nocą do wsi, w ciągu dnia był pochód Polaków. Wystawiono kilka bram z napisami... Stróż nocny Smetana Franciszek zeznaje, że Grenszuec przybył i powyrwał bramy, zdeptał i potargał napisy, odniósł do pobliskiego lasu i spalil. W sąsiedniej wiosce Woszezycał aresztował Grenszuec Witale Pawła i bijąc go niemilosiernie zmuszał do zdrady, którzy z Polaków Woszezyca i Królówki należą do polskich związków. Franciszek Kret był nocnym świadkiem, kiedy Grenszuec bił gumami od kulomiotów p. Witale. W Miosci-skach Pekałe, przy rewizji za bronią skradziono 1000 marek.

W sobotę 16 sierpnia aresztował Grenszuec w Laszaskach pow. Pszeszcin Franciszka Kopa. Prowadziło go 8 żołnierzy. Był cały skrywany, ręce miał polamane i na Boga prosil o litość, żeby go zastrzelono, lecz powiedziano mu, że „verfluchter Pole du bist keine Kugel wert... To samo uczynili z Bikiem z miasta Mikołowa.

W Mikołowie zajeli 19 Polaków dnia 18 sierpnia. Zaprowadzono ich do ogrodu, postawiono pod mur, obnażywszy poprzednio i rzemieniami gumowemi bito ich do krwi i omdlenia. Który z nich wrócił do przytomności, był przez Grenszuec ponownie bity.

W Tychoch na polu w owse leżał Polak ranny i Grenszuec deblł go kolbami i pozostawiając trupa w polu. Lud wymienionych wiosek jest w ciągłym niebezpieczeństwie życia, wola i prosil o pomoc i litość.

W odpowiedzi Benedykt XV odezwał się w te słowa:

»Z największą radością i najszczerzem zadowolaniem odbieram listy, które uwierzytelniają Pana, jako posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Stolicy Apostolskiej.

Nawet podczas najcięższego okresu, z którego, miejmy nadzieję, pozostanie Polakom tylko bolesne wspomnienie, Stolica Apostolska była zawsze z boku narodu, tak okropnie doświadczonogo, a z kolei Polska zawsze stwie-dzała swoją wierność dla Stolicy Apostolskiej. Jakoż gdy zabłysło słońce wolności na widokregu Polski i nowa era niepodległości zapla-niała nadzieję w sercach jej mieszkańców, nie byliśmy ani jedni z ostatnich, a mniej gorliwych w powitaniu odbudowy państwa polskiego. Pralat naszego dworu udał się na miejsce, aby zapewnić Polaków o naszej życzliwości i aby nam umożliwić lepsze poznanie tego, co po winniśmy uczynić dla przyozysznienia się, o il-możności, do szczęśliwości nowego państwa.

Dzisiejsza uroczystość urzędowa jest następ-stwem wozarzejszej misji półurzędowej, ponie-waż uznano z jednej i z drugiej strony, że sto-sunki dyplomatyczne między Stolicą Apostol-ską a państwem polskiem mogą zacieśnić jesz-cze więcej wzajemną przyjaźń między temi dwoma mocarstwami. Uważamy je także za najlepszy sposób udowodnienia, jak nam jest drogie wszystko, co się łączy z interesem i korzyścią Polaków.

»To mówi panu, panie ministrze, że misja dyplomatyczna, która panu jest powierzona, po-siada życzliwość naszą. Spelnij ją pan tak, jak to pan właśnie oświadczył «ze wszystkich sił duszy», a znane nam są wybitne zalety umysłu pańskiego i serca. Nie woleć łatwiejszego i mił-szego dla nas, jak odgadnąć z góry powodzenie misji pańskiej.

Przemówienie Głowy Kościoła nacechowane było gorącym uczuciem i wielką szczerością. Tam zwłaszcza, gdzie Benedykt XV mówił o stuletnich cierpieniach i bólach Polski. Poza tem, ze słów papieża było żywe zadowolenie z nawiązania stosunków Stolicy świętej z Rzecz-ypospolitą polską, przerywanych przed 124-ma laty.

Powstawszy z tronu, Ojciec św. zaprosił o-śła do swej prywatnej biblioteki. Orszak, towa-rzyszący papieżowi i posłowi, zatrzymał się częściami w salach następczych. Członkowie zaś poselstwa z marszałkiem dworu i tajnymi podkomorzami, odpowiadziwszy papieża i po-śła do drzwi biblioteki, pozostali w przyległej małej sali tronowej.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

KRONIKA.

Kraków, 23 sierpnia.

DODATEK OKUPACYJNY DLA URZĘDNIKÓW POLSKICH W GALICJI WSCHODNIEJ.

Na podstawie rozucyły sejmowej z dnia 28 lipca 1919 ministerstwo skarbu upowazniło gen. delegata do wypłacenia wszystkim tym funkcyonaryuszom państwowym, stalym robotnikom państwowym, którzy pozostawali od listopada 1918 r. pod rządami ukraińskimi w Galicji wschodniej i nie złożyli przyrzeczenia władzom ukraińskim lub złożyli je jedynie pod przymusem moralnym lub fizycznym, jednorazowego dodatku okupacyjnego w wysokości jednomiesięcznych poborów służbowych łącznie z dotychczasowymi dodatkami drożyznianymi.

WEZWANIE UCHODZĄCÓW Z GALICJI WSCHOD. DO POWROTU. Dyrekcya policji komunikuje: Dowództwo wojsk polskich na Galicję wschodnią zezwoliło na powrót uchodźców i przynusowo ewakuowanych do wszystkich powiatów Galicji wschodniej tj. aż do granicy Ligejo cesarstwa rosyjskiego. Przydziałom państwietawa reskryptem z dnia 17 sierpnia 1919 p. wyzwa wszystkich uchodźców, objętych opieką państwową do powrotu do miejsc ich dawnego i stałego pobytu pod zagrożeniem, że jeżeli najpóźniej do 1 września nie zgłoszą się w właściwym starostwie swego miejsca zamieszkania — utracą prawo do bezpłatnego przejazdu kolej, wolnego przewozu pakunków i 60-dniowego poboru zasiłków po powrocie.

PRZEJAZD POCHÓTOWY według najnowszego rozporządzenia min. nie mogą być na maszynie pisane. Urzędy pocztowe jednak ich otrzymawszy należyte w tym kierunku instrukcji, przekazy takie przyjmują, zwracając się je dopiero wprost z przed rak adresata, zarządzając w ten sposób nadawcą na zwłokę w interesach i kosztach.

Apelujemy tutaj o należytę, celowe wydawanie rozporządzeń, któreby ogłosi na straty nie naraziły, najwięcej jednak wskazanym było, aby rozporządzenie to w sprawie przekazów cieżać w całym bowiem cy-

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

W tym sposobie Rzeczo-spolita polska odno-wiła urzędowe stosunki ze Stolicą Apostolską.

Państwo polskie w Watykanie

Jak już krótkie telegramy doniosły, przyjęcie posła polskiego przez papieża odbyło się 2 bm. w Watykanie. Ściśle o godz 12 wprowadzono było poselstwo przez mistrza ceremonii, ks. Canalliego do sali tronowej, w której oczekiwał Benedykt XV w otoczeniu licznego dworu. Po trzykrotnym przykleknięciu, jak nakazuje ceremoniał, tj. u wejścia, na środku sali i przed tronem papieskim, poseł Kowalski, mając po prawej ręce radcę Loreta, a po lewej sekretarza Skrzynskiego i mistrza ceremonii, ks. Canalliego, wygłosił przemówienie, przyczem wreczył listy uwierzytelniające w tradycynej, w czerwonej skórze oprawnej i bogato zdobionej tubie, której Ojciec św. oddał marszałkowi dworu, ks. Tacetinnu, arcybiskupowi Nicei.

Przemówienie posła Kowalskiego brzmiało: »Ojciec święty! Mam zaszczyt niezmierny złożyć u stóp Waszej Świętobliwości listy, przez które naczelnik państwa polskiego uwierzytelnia mnie, jako posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego polskiego przy Waszej Świętobliwości.

»Naród polski, którego uczucia synowskiego przewijania do najwyższego kapłana są drogocennym spadkiem, wiernie mi przekazany przez przeszłe pokolenia, zanosi dziś najgorętsze modły do Najwyższego, aby raczył udzielić Waszej Świętobliwości dużych lat szczęścia i

SMIERĆ CZESKICH LEGIONISTÓW NA MORZU

Czeskie biuro prasowe donosi z Paryża: W cęstfnis korekcyjnej zatonał amerykański promiec „Oceffnra“, na którym wracalo do domu 1100 czeskich legionistów ze Syberji.

ODSKĄDOWANIE DLA WILHELMIA. Czeskie biuro donosi z Wiednia: Według „Freiheit“, wniósł pruski minister skarbu Sudeckim na posiedzeniu Rady ministrów projekt, żeby byłego cesarza Wilhelma, któremu odebrano cywilne listy, odszkodować sumą do 70 milionów mk.

GAZETA MUZYCZNA, wychodząca w Lwowie pod red. Stan. Niewiadomskiego zawiera w ostatnim zeszyte za sierpień następujące artykuły: M. Soltysa uwagi o nauce śpiewu w szkole średniej, dra J. Reissera artykuł o koncertach Hummala w Warszawie w roku 1828, interesujący ze względu na polemikę między Mochackim a reprezentantami warszawskimi, nadto korespondencyje z Krakowa i z Wiednia, sprawozdanie 7 cępy i obfita kronika.

»SZCZUTEK« w ostatnim numerze przynosił przedyskutowanie dalszy ciąg świetnej humoreski „Jak zostałem urzędnikiem“, która jest jednocześnie krytyką satyrą na współczesne stosunki w urzędach warszawskich. Poza tem szereg aktualnych dowcipów, trafnych ironicznych spostrzeżeń o rzeczach, ludziach i wydarzeniach bieżących, obfity dział satyrycznej poczyti i doskonale rysunki i ilustracya.

SLUB. We wtorek, dnia 19 sierpnia 1919 roku, o godzinie 11 przed południem, pobożny sławiony został w kościele OO. Karmelitasów na Piasku związek małżonki p. ZDZISŁAWA GRUENBERGA, kapelmistrza operetki, z p. HELENA SZULO-TROJACKA. Obrządku zaślubin dopełnił ks. proboszcz Jan Masny.

Jedynaczka króla smalcu w Uciesze tylko do niedzieli włącznie.

Z kraju.

NOWY SĄCZ. 20 sierpnia. (Załącznik bezcenny. — Inwestycje i roboty miejskie. — Budowa mostu na Kamienicy. — Budowy mostów na Dunaju i Popradzie. — Ulepszenia i naprawy. — Regulacya Dunaju, Popradu i Kamienicy).

Niezwykle silne i w dość ostrej formie występujące z początkiem lata brozobole zostało rozwiązane w sposób właściwy i dalsze jego szerzenie jest zeznane. Zanim rozpoczęto szereg robot publicznych starosta Piłkowsky przedstawzył właścicielom czynnikom gromad położenia, uzyskał ponad 100.000 K na zapomogi, których udzielił rzeczywicie bezrobotnym i potrzebującym przeważnie w asygnatach do konsumsu, unajmując udzielała zapomóg w formie gotówkowej.

Następnie rozpoczęto szereg robot publicznych w mieście i powiecie. I tak mierzono mimo trudnych warunków natury finansowej i technicznej, rozpoczęto szereg mniejszych inwestycji i robot. Do większych nalezy zaliczyć brukowanie kostkami i asfaltem dalszej części ul. Jagiellońskiej, która zaczyna pomalą przybrać ulicę miasta i w swoim zarządzie kieruje inż. Cyo. W dzielnicy „Zatubnicze“ na Kamienicy, gdzie łączy się dzielnica ta z miastem, pod kierunkiem inż. Schneidera w całej pełni prowadzone są roboty budowy ogromnego żelaznego mostu o oparciu kamiennobetonowym, częściowo już wybudowanym w 1913 r. i wskutek wybuchu wojny przetrzyman do tej pory.

Na t. zw. „Przetakowie“ pod kierownictwem inż. Gieslera ukończono obecnie nad Kamienicą budowę kamiennego obwałowania na przestrzeni dość ogromnej o wysokości kilkumetrowej. W miejscu tem obwałowanie przedstawia cel w rodzaju bulwaru. Potężny kamienny orzeł polski w środku obwałowania udowadnia, że pracowała tu ręka polska.

W Lodosinie na ukończono budowa ogromnego mostu drewnianego na Dunaju kosztem 150.000 K. W miejscu tem dotychczas musiano z okolicznych gmin przejeżdżać dalkie przestrzenie, by dostać się do mostu, a w najgłębszym razie posługiwano się promem. Most „wojenny“ po Austryakach nie dawał pewności bezpiecznego przejazdu.

Również na Dunaju w Krownie musiano przystąpić do budowy dalszej części mostu kosztem 200.000 K i do gruntownej naprawy dawnej

SLUB p. LUDMILA JAHNOWNY z p. JANEM JARNO odbył się w Olluszu dnia 23 sierpnia 1919 roku.

REPERTUAR MIEJSKIEGO TEATRU POWSZECHNEGO. W sobotę, 23 bm.: „Hrabia Luksemburg”. W niedzielę, 24 bm.: „Laika”.

Realizacja wobec Górnego Śląska.

Wiedeń, 23 sierpnia. (PAT). Wiedeńskie biuro korespondencyjne donosi iskrowo z Paryża: Rada najwyższa sojuszników postanowiła wyznaczyć specjalną komisję do Polski i Górnego Śląska. W skład tej komisji wchodzić będą delegaci 6 interesowanych mocarstw: Francji, Anglii, Ameryki, Włoch, Polski i Czechosłowacji. Komisja wspomniana ma wyjechać do Paryża w poniedziałek, a zadaniem jej będzie nadzór nad zbadaniem eksploatacji kopalni węgla, będących obecnie w rachu, przedewszystkiem w Dąbrowie i w Cieszyńsku, następnie przestudiowanie środków do wznowienia produkcji węgla, sprawidliwego rozdziału i transportu węgla, wreszcie zbadanie sprawy otwarcia nowych kopalni.

Hoover o Górnym Śląsku.

Wiedeń, 23 sierpnia. (PAT). Wiedeńskie biuro korespondencyjne donosi z Wersalu: Komisarz żywnościowy, Hoover, który wrócił z podróży informacyjnej do Polski i niemieckiej Austrii, zdawał wczoraj na radzie najwyższej sojuszników sprawę o położeniu na Górnym Śląsku. Według „Echo de Paris”, sędzi Hoover, że komisja międzynarodowa mogłaby usunąć trudności, jakie istnieją między Niemcami a Polską w sprawie Górnego Śląska. Hoover ma na dzisiejszym posiedzeniu rady najwyższej zaproponować wydłozowanie rzeczoznawców amerykańskich, angielskich, francuskich i włoskich do kopalni śląskich.

Wspólne obrady w sprawie G. Śląska.

Berlin, 23 sierpnia (PAT). W czwartek 21 bm. rano i po południu toczyły się przy wspólnym przewodnictwem ambasadorów ententy obrady w sprawie stosunków na Śląsku Górnym, w których ze strony Niemiec brał też udział minister spraw zagranicznych Mueller. Celem obrady przebiegało zająć oraz nadzór na Górnym Śląsku wyjechała już wczoraj osobna komisja ententy. Instrukcje dla niej podano do wiadomości na dzisiejszym posiedzeniu, na którym równocześnie minister Mueller zawiadomił, że rząd niemiecki, który widzi również swój interes w jak najrychlejszym przywróceniu normalnych stosunków na Górnym Śląsku, wydał jeszcze wczoraj stosownie do żądania delegacji polskiej polecenie władzom śląskim, by w postępowaniu swoim wobec ludności polskiej zachowywały jak największe umiarkowanie, oraz przestrzynały wszelkie egzekucje.

Gen. Haller uspakaja.

Sosnowiec, 23 sierpnia (PAT). Wczoraj przyjechał do Żabkowice generał Haller dla uspokojenia żołnierzy, którzy nie chcą się już dłużej bezczynnie przyglądać barbarzyństwu pruskim i mordowaniu ludności śląskiej. Następnie gen. Haller wyjechał do Cieszyna.

Manifestacja Piotrkowa.

Piotrków, 23 sierpnia (PAT). Pod hasłem „Ratujmy Śląsk” odbyła się wczoraj wieczorem manifestacja z udziałem wielotysięcznego tłumu. Powiewały gęsto flagi o barwach narodowych z czarnymi obwódkami. Głównymi ulicami przebiegał pochód z emblematami i napisami, żądającymi zbrojnej interwencji na rzecz Śląska Górnego i przyłączenia go do Polski. Przemawiali tuż Malengiewicz z Warszawy i adwokat Bolesław Niwiński, były prezydent miasta, Wznosono okrzyki na cześć Naczelnika państwa.

Więści z Oświęcimskiego.

Oświęcim, 23 sierpnia (Telef. pryw.) Oddział powstanców obsadził nieduży skrawek w pasie nadgranicznym od Oświęcimia po Chelm. U nas nie budzono się, że na czynną interwencję ze strony rządu i społeczeństwa nie można było liczyć. W Oświęcimiu zorganizowano natychmiastowo pomoc dla uchodźców górnośląskich, którzy przybywają tu setkami. Sprowadzono tu zwoiki sp. W. Massalskiego, powstańca z Pszczyny, ofiarę bestyjskich mordów prusoków. Zwolki, utopione w rzecze, wydobyci dopiero onegdaj i pochowano.

Zbrodnie niemieckie.

Sosnowiec, 23 sierpnia (PAT). Uchodźcy, którzy tu przybywają z Górnego Śląska, opowiadają, że niesłychane zbrodnie, które Grenzschutz popełnia na ludności polskiej bez względu na wiek i płeć, wywołują wśród ludności reakcję. Każdy, kto tylko może, chwytają za broń, wskutek czego powstanie zaczyna się coraz bardziej rozszerzać. Niemcy muszą zbierać większe oddziały i w ten sposób waleczą i zdobywają każdą wieś, niemal każdy dom z osobna. Tam, gdzie Niemcom udało się opanować jakąś miejscowość, dopuszczają się opanowanej zbrodni i okrucieństw. Mordy trwają bezustannie. Jeżeli bierzą jeńców, to zabijają ich po drodze albo co gorsza korbami uśmiercają swoje ofiary. Uchodźcy opowiadają także straszne rzeczy o biciu i katowaniu ludności, że słuchając wybuchają płaczem, gło to słyszą. Sosnowiec, 23 sierpnia (PAT). Wczoraj po południu o godz. 6 odbył się tu pogrzeb 6 poległych w walce za wolność Górnego Śląska. Niemieczone tłumy ludności wzięły udział w żałobnym pochodzie a również wszystkie instytucje związkowe i cechy z chorągiewkami. Sosnowiec, 23 sierpnia (PAT). Nadchodzą tu ciągle wiadomości o zagnaniu się rozbestwionych żołnierzy Grenzschutzu nad ludnością Górnego Śląska. Wczoraj rano w Szopienicach żołdak Grenzschutzu zabił w oczach ludności spokojnej i łagodnej obywatela a drugiego tak poranił kolbą, że w stanie nieprzytomnym musiano go odwieźć do szpitala. W Mysłowicach rozstrzelują Niemcy bez najmniejszych dochożeń każdego, kogo szpiedzy niemiecy wskaza.

Buta oficerów niemieckich.

Sosnowiec, 23 sierpnia (PAT). Donoszą z Mordawia: Wczoraj przyjechali tu oficerowie niemieccy z zadaniem, aby im wydano jeńców. Oświadczone im kategorycznie, że żołnierze Grenzschutzu, wziętych jako jeńców, z powrotem nie otrzymają. W Dziedziicach buta oficerów niemieckich posunęła się do tego stopnia, że żądali nie tylko wydania jeńców, lecz nawet wydania uchodźców z Górnego Śląska.

Z frontu wschodniego.

Warszawa, 23 sierpnia (PAT). Komunikat sztabu generalnego wojsk polskich z dnia 22 bm.: Front litewsko-białoruski. Na odcinku północnym odparliśmy dwukrotnie ataki bolszewików na obszarze grzez nas Kościany. W kierunku na Głubokę dotarli i zajęli nasze oddziały dworec Bereżowce. Na odcinku Dokszyce osiągnęliśmy linię Kraśniki, Szklance, Ostyryk, Borsuki (60 kilometrów od Borysowa) i Piotrowice. Na reszcie frontu bez zmiany. Front w ołyńsk. Ożywiona działalność patroli wywiadowczych. Front galicyjski. Spokój. W zastępstwie szefa sztabu generalnego Haller, puik.

Nota polska do rządu litewskiego.

»Litwa« podaje tekst noty ustnej, wręczonej na piśmie prezydentowi ministrów, p. M. Szeźwićkiemu, przez delegatów rządu polskiego w imieniu tegoż: Na wspólnym zebraniu z przedstawicielami rządu Litwy w Kownie dnia 5 sierpnia 1919 r., przedstawiciel rządu Polski, p. Wasilewski, zgłosił umotywowaną rezolucję: »Rząd polski nie ma żadnych zamiarów do zamachu na ziemię Litwy. Biorąc za zasadę punkt demokratycznego, ogólnie uznanego samookreślenia narodów i idąc w myśl odczytu Naczelnego Wodza z dnia 22 kwietnia 1919 r., w której żąrogano spełnienia przynależnej tej części Litwy, oswoobodzonej z najeźdźstwa bolszewickiego przez wojska polskie, rząd Polski przez swoich przedstawicieli proponuje: Na terytorium tej części Litwy, która zajęta jest przez wojska polskie, a także na obszarze, rządzonej przez rząd Litwy, winny być przeprowadzone wybory jednakowe na jak najdemokratyczniejszych zasadach. Cba wybrane tym sposobem przedstawicielstwa zjadą się w Wilnie i wspólnie uchwalą wszystkie kwestye, tak zorganizowania politycznego, jak i stosunków z sąsiednimi krajami, przez nich reprezentowanem terytorium Litwy. Ażeby te wybory były bez obcego nacisku pełnym wyrazem woli ludności w tym obszarze, który oswoobodzili od bolszewików wojska polskie, zorganizuje ich nie władza cywilna, utworzona przez polskie władze wojskowe, lecz samorząd, wybory, do których obecnie są przygotowane. Dla sprawdzenia kontroli wyborów w każdej z obu części kraju obie strony mogłyby wyznaczyć komisarzy. Przyjęcie tych warunków usunęłoby przyczynę obecnych nieporozumień i kłótni i stworzyłoby podstawę dla wspólnej walki z przeciwnikiem, który zagraża tak Litwie, jak i Polsce.«

Belegucya litewska w Warszawie.

Warszawa, 23 sierpnia. (Tel. pryw.). Wczoraj po południu przybyła do Warszawy delegacja litewska. Rokowania polsko-litewskie, które dotychczas toczyły się w Wilnie, nie wydały żadnych pomyślnych rezultatów.

Zażęcie Mińka początkiem akcji antybolszewickiej.

Wiedeń, 23 sierpnia. (Tel. pryw.). »Acht-Uhr-Blatt« donosi z antycznyżnego źródła, że atak floty angielskiej na Kronstadt oznacza początek wielkiej akcji wojskowej przeciw Rosji bolszewickiej. Już od kilku tygodni — pisze »Acht-Uhr-Blatt« — nadchodzą wiadomości o wielkich zwycięstwach armii polskiej, o akcji Ukraińców i Rumunów. Koalicja przygotowała w ten sposób podstawy do wielkiej operacji wojennych. Francja i Anglia zapoatrnie walczące obecnie przeciw bolszewikom armie w broń i amunicję, a po pewnym czasie nie otrzaska udzielił mniejszym narodom również pomocy w ludziach. Na wschodzie zakarkawo mają, według planów angielskich, resztki armii Kełczaka i Denikina, tudzież znajdujące się na Syberii oddziały kontrowolucyjnej armii syberyjskiej. Od północy zaś Finlandzycy. Celem tej akcji wojennej jest wywołanie w Rosji trudności i haosu wewnętrznego i spowodowanie katastrofy bolszewizmu w Rosji wśród takich warunków, w jakich nastąpiła ona w ostatnich dniach w Budapeszcie.

Kowent seniorów zwalony.

Warszawa, 23 sierpnia (PAT). Marszałek Sejmu Trampczyński wezwał członków konwentu seniorów na posiedzenie w gmachu sejmowym na przyszłą sobotę godzinie 11 min. 45 przed południem.

Palacy w Kijowszczyźnie ofiary bolszewizmu.

Warszawa, 23 sierpnia. (PAT). Dowiadujemy się, że organ bolszewicki kijowski donosi o rozstrzelaniu p. Pereswief Solta, przewodniczącego polskiej komisji wykonawczej na Ruś za »akcyje szpiegowskie na rzecz wojsk polskiego«, p. Sepkowskiego z powodu »znalezienia u niego legitymacji, stwierdzających przynależność do wojska polskiego«, dra Nowińskiego za »akcyje kontrowolucyjne i sprzyjanie wojsku polskiemu«. Nadto skazano za te same przestępstwa inżyniera Dąbrowskiego. Z tego samego źródła dowiadujemy się, że skazano na śmierć przez rozstrzelanie czterech urzędników byłego poselstwa polskiego w Kijowie. Od osób, przybyłych w ostatnich dniach z Ukrainy, dowiadujemy się, że władze bolszewickie przed dwoma tygodniami wydały rozkaz aresztowania 6.000 Polaków. Z tego 600 zdołało się uratować ucieczką. Część uwięzionych umieszczono w obozach koncentracyjnych w głębi Rosji, część w Darnicach, reszta

ostawiono do więzień w Kijowie, które są do tego stopnia przepełnione, że więźniowie całymi tygodniami przebywają na dziedzińcach pod gołym niebem. Wśród uwięzionych znajduje się rektor kolegium uniwersytetu polskiego w Kijowie, dr Janowski, przewodnicząca Zrzeszenia polskiego w Kijowie, pani Zofia Żukiewicz i wszyscy księża rzymsko-katolicy. Wskutek aresztowania księży, kościoły rzymsko-katolickie są zamknięte.

Plan sojuszu Węgier z Polską i Rumunją.

Wiedeń, 23 sierpnia (PAT). Biuro koresp. donosi z St. Germain: Wedle informacji »Temps« via Zurych z Węgier, małe poparcie, jakiego doznawał arcyksiążę Józef i rząd Friedricha, spowodowało upadek ich. Dziennik podaje, że konserwatyści zapamiętują się planem ścisłego połączenia Rumunii z Węgrami. Konserwatyści chcieliby, aby doszło do porozumienia w tym kierunku i aby do tego porozumienia przyłączyła się Polska a także ewentualnie i Austria. Ten związek byłby skierowany przeciw Bułgarii, Ukrainie i Rosji. Dziennik zauważa, że plan taki jest daleki od arcydziwstwa, bo sprzeciwiliby się mu demokraci rumuński i polski. Zwolennikami porozumienia są Briatani i Diamandi.

Andrassy mężem przyszłości.

Wiedeń, 23 sierpnia (PAT). »N. Fr. Presse« donosi z Budapesztu, że przyjdzie tam do utworzenia dyktatoratu, w którym także Andrassy odegra rolę. Dziennik podaje, że agitacja monarchistyczna na Węgrzech trwa dalej, a to na rzecz arcyks. Józefa oraz arcyks. Ottona, najstarszego syna b. cesarza Karola. Poza to pewna gępa monarchistów chce wprowadzenia obecnej dynastji na tron węgierski.

Blockada Węgier.

Wiedeń, 23 sierpnia (PAT). »N. Wiener Tagblatt« donosi, że ententa wstrzymała dowozy żywności dla Budapesztu. Ententa nie podala dotychczas powodów, dla których nie uznaje rządu Friedricha.

Wywiezienie Beli Kuna.

Kraków, 23 sierpnia. (PAT). Radio z Nauen. Wedle doniesień z Wiednia, wywieziono Belę Kuna wraz z towarzyszami z dotychczasowego miejsca internowania w tajemniczy sposób, aby więźniów ochronić przed wzburzonym tłumem, zwłaszcza ludności wiejskiej.

Bezprawy podatek.

Cieszyn, 23 sierpnia (PAT). Rząd czeski stosownie do uchwały Zgromadzenia narodowego w Pradze dokonywa jednorazowego poboru czwartej części kapitałów wszystkich obywateli rzeszypopolitej, stosując to także do ludności polskiej pod okupacją czeską na Śląsku. Ludność polska jest wysoce wzburzona z powodu tej konfiskaty na rzecz skarbu czeskiego i bieżą na interwencję miarodajnych czynników polskich i koalicyjnych.

Brak węgla w Czechach.

Praga, 23 sierpnia (PAT). Czesko-słowacko Biuro prasowe donosi z Wiednia: Na wczorajszym posiedzeniu rady miejskiej zwrócił wiceprezydent miasta uwagę na katastrofny brak węgla. Jeżeli nie będzie dostarczono niezwłocznie większa ilość węgla, będą tramwaje jeździć tylko przez dwie godziny dziennie a zakłady przemysłowe będą mogły pracować tylko przez 24 godziny tygodniowo. Mowa wyjeżdża w tych dniach w sprawie węglowej do Pragi.

Powrót do ojczyzny.

Wiedeń, 23 sierpnia. (Tel. pryw.). »Die Zeit« donosi z Lugano: Ostatnie bataliony drugiej armii czesko-słowackiej są już w drodze powrotnej do ojczyzny. Armia pierwsza wróciła do Czech w grudniu roku ubiegłego.

Mandat dla Austrii.

Wiedeń, 23 sierpnia. (PAT). »N. Fr. Presse« donosi z kół koalicyjnych, że najwyższa rada uchwalila udzielić Austrii mandatu do obsadzenia zachodnich Węgier.

Program rządu Jugosławii.

Belgrad, 23 sierpnia (PAT). Lublańskie Biuro prasowe donosi: Program nowego ministerstwa w państwie serbsko-chorwacko-słoweńskim określiły pismna w następujący sposób: 1) Wyjaśnienie kwestji międzynarodowych. 2) Organizacja wytwórczości w narodach. 3) Demobilizacja armii, rozstrzygnięcie kwestji inwalidów. 4) Odszkodowanie wojenne. Do popolszenia kursu waluty będzie utworzony bank emisyjny dla królestwa serbsko-chorwacko-słoweńskiego. Poza to przygotowuje nowy rząd ustawy o zyskach wojennych, o reformie rolnej i o 8-godzinnym dniu pracy.

Odszkodowanie wojenne.

Wiedeń, 23 sierpnia. (Tel. pryw.). »Telegr. Comp.« donosi z Lugano: »Corriere dela Sera« dowiaduje się, że Tittoni i Balfour porozumili się w tym kierunku, że odszkodowanie wojenne zapłaci nie tylko Austria i Węgry, lecz wszystkie państwa, wchodzące dawniej w skład monarchii austro-węgierskiej.

Kłeska Judenitza.

Wiedeń, 23 sierpnia. (Tel. pryw.). »Telegr. Comp.« donosi z Paryża: »Echo de Paris« o tymże wiadomość, że armia generała Judenitza została pobita, tak, że niebezpieczeństwo, grożące Petersburgowi, zniknęło.

O zniesienie blokady Rosji.

Wiedeń, 23 sierpnia. (Tel. pryw.). »Telegr. Comp.« donosi z Genewy, że rosyjski rząd sowecki zamianował Litwinowa drugim komisarzem ludowym dla spraw zagranicznych w nadziei, że zdoła on nawrócić stosunki dyplomatyczne z koalicją i uzyskać zniesienie blokady.

matyczne z koalicją i uzyskać zniesienie blokady.

Okrucieństwa bolszewickie.

Kraków, 23 sierpnia. (PAT). Radio z Nauen. Niesprawdzone dotąd pogłoski, rozszerzane przez uchodźców z Helsingforsu, przedstawiają terror i postrach, jaki zapanował w Petersburgu. Głowa »czerezwycyżki«, Peters, mianujący się szefem wewnętrznej obrony Petersburga, nakazuje ustawicznie masowe egzekucje. Karze się nie tylko za posiadanie broni, ale także za noszenie zwykłych lornetek. Metody »czerezwycyżek«, które służą do usuwania niepożądanych obywateli, przypominają staroweneckie okrucieństwa. Ofiary porywane w gępy, pozabawiano je uderzeniami przytomności i rzucano do Newy z mostu św. Trójcy.

Rokowania między Litwinami a bolszewikami.

Nauen, 23 sierpnia (PAT). Radio warszawskie. Donoszą że źródła urzędowe, że odbyły się rokowania między Litwinami a bolszewikami w sprawie nawązania stosunków pokojowych.

O ratyfikacye traktatu w Ameryce.

Wiedeń, 23 sierpnia. (PAT). »N. Fr. Presse« donosi z St. Germain: »Matin« podaje szczegółly o konferencyj prezydenta Wilsona z członkami senatu. Wedle tych informacyj, prezydent Wilson nie ma nie przeciw temu, aby w osobnym akcie było stwierdzone, jak Stany Zjednoczone chcą interpretować traktat, nie może być jednak dołączone do samego traktatu, gdyż wówczas inne państwa traktatowe musiałyby się osobno zająć owym aktem. Co się tyczy Szantungu, prezydent Wilson oświadczył, że Japonia musi bezwzględnie oddać to miasto Chinom. Japonia wyraźnie to przyrzeka i nie należy wątpić w jej dobrą wolę. Dalej podaje dziennik, że członkowie komisji senatu, przeciwni traktatowi, dali się przekonać wywodami Wilsona.

Wadomości naukowe, literackie i artystyczne.

WYDawnictwa Akademii Umiejętności. Ukazało się kilka nowych wydawnictw krakowskiej Akademii Umiejętności. Niektóre z nich ze względu na temat rzeczy i historyczny nerw, z jakim są traktowane, nie należą wyłącznie do zakresu ścisłej nauki, powinny więc zainicjować i stery poważniejsze czytającej publiczności. Prof. Stanisław Witkowski opracował studjum o nowożytnym pisarzu polsko-litewskim z XIII stulecia, Mikołaju z Polski. Na dzieła »brata Mikołaja, Polaka« zwrócił uwagę w prasie niemieckiej dr. H. Diels, pisząc przed kilku laty o antagonistach medycyny Hipokratycznej. U nas, obok Brücknera i Sinki, postacia uczonoego medyka zajął się najgruntowniej prof. Witkowski, a owocem studjów, opartych na źródłach historycznych i kościelnych, jest niniejsza praca, obejmująca po raz pierwszy w sposób wyczerpujący działalność średnio-wiecznego lekarza, jednej z ciekawszych postaci na dworze Leszka Czarnego.

Niemniej interesujące sączygony, jak praca Witkowskiego, przynosi rozprawa T. Sinki na temat poetyki Sarbiewskiego. Podawając krytyczną analizę wykładów poety w kolegiu Czartoryskich, który stał się teoretycznym podłożem dla rozwoju poezji śląskiej w Polsce, p. Sanko przeprowadził porównanie między tą rzą i poezją w interpretacji Sarbiewskiego z tego poprzodników. Jak wiadomo, teoretyk nasz był zapalonym wyznawcą Aristotelesa, a poetyka greckiego mistrza przysłała mu do własnej koncepcji scholastycznej. Zauważać wypada, że przed prof. Sinką z rękopisu Sarbiewskiego korzystał już Tadeusz Grabowski.

Najciekawszą z wyłanych obecnie przez Akademię książek to monografia Medzweckiego, piora dra S. K. Ota. Autor w sposób plastyczny odmalował postać i stanowisko wielkiego pisarza politycznego, akcentując go na tepeki, w której działał: Hozysz, Kęmer, Orzechowski, Przytuksi, Milewski, Uchanski. Książka dra K. Ota posiada ustaloną metodę naukową, ścisłą i krytyczną, oraz gruntowe wiadomości z dziedziny naukowego renesansu. Po raz pierwszy spotykamy w niej rozmięty problem »nowoczesności« Medzweckiego, jego osobistej wartości w stosunku do polityki i sprawy polskiej. Dr K. Ota zbija przypuszczenie Cara, że Medzwecki był Niemcem, udowadnia, że wywodzi się z szlachckiego (zresz do riedawna sporna) rodu Fryczów i pochodzi z Modrzewia pod Woborzem. Z wyjątkiem monografii Sekleryana, żaden z działaczy naszych z dziedziny kultury w w. XVI nie posiadał pracy o sobie tak rzetelnej. A czas już był najwyższy. Wszakże tworca »De Republica emendanda« jest najgłębszym i najciekawszym myślicielem, jakiego w Polsce wydał potężny siew Odrędnia. J. P.

PROF. EMIL WYROBEK: Choroby weneryczne ich skutki i znaczenie w życiu jednostki i społeczeństwa, tudzież sposoby leczenia, zapobiegania z 10 ryc. Drugie wydanie. Kraków 1919.

Straszną i długotrwałą wojną a następnie dezorganizacją armii wraz z niespodzianą demobilizacją prócz realnych klęsk spowodowały na wszystkie społeczeństwa udział w wojnie biorące, a zwłaszcza na nasze polskie, plagę bezwzględnie wzrostu chorób wenerycznych z groźną degeneracją społeczeństwa. W obronie zagrożonego bytu ojczyzny powinniśmy się wszyscy zespolić do walki z groźną katastrofą, jedną z najstraszniejszych.

Ważniejszą pruderą nie pozwalającą do dziś dnia mówić publicznie o tych rzeczach powinna ustąpić miejsca daczemu zapoznaniu się społeczeństwa z istota i znaczeniem tych chorób tak pod względem indywidualnym jak i społecznym, gdyż tylko wtedy nie tylko będzie można obmyśleć środki ochrony i walki. Te też wśród bardzo skąpej tego rodzaju literatury wyróżnia się bardzo korzystnie książka p. Wyrobka. Autor przedstawia przebieg kliniczny i znaczenie tych chorób tak dla jednostki jak i rodziny i społeczeństwa. Broszura wydana jak na nasze czasy wspaniale, czyta się gładko i zaleganie na szerokie rozpowszechnienie wśród wszystkich kół naszej inteligencji a szczególnie polecić by ją należało rodzicom wychowawcom i dorośli młodzieży.

NOWE WYDawnictwa »LEKTORA«. Instytut wydawniczy »Lektor« nabywszy cykl cały najpiękniejszy dawno wyczerpanych powieści Gabrieli Zapolskiej, rozpoczął wydawanie tychże. Zapowiedź głosi ukazanie się w czasie najbliższym powieści »Rajski plak«, następnie powieści Ferrera »Opium« i Jana Gelli »Ruski miesiąc« — czyli opis obrony Lwowa. KONKURS »SZUKI PODHALANSKIE«. Konkurs ogłoszony przez Tow. »Szuka Podhalanska« rozstrzygnięty został dnia 9 sierpnia br. w Zakopanem w następujący sposób: Za projekt na urządzenie wnętrza wiejskiego kościoła drewnianego otrzymała I nagrodę praca oznaczona godłem »Krzyszak w kole«. II nagrodę godło »Piast«; za projekt na polichromie kaplicy Matki Boskiej Różańcowej w Zakopanem I nagrodę godło »Różaniec«. II nagrodę godło »Gęśliki«; za projekt na polichromie drewnianego kościoła w Keszelsku I nagrodę godło »Różaniec«. II nagrodę godło »Tatry«.

Nadesłane.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcyi)

Ważne dla P. T. Nauczycielstwa!

W druku jest PRZEWODNIK METODYCZNY DLA I. ROKU NAUKI SZKOLNEJ, ułożony według zasad nowocześniejszej pedagogiki, z uwzględnieniem Szkoły pracy i nowej metody dźwiękowej w nauce czytania, przez Władysława Kłosińskiego, nauczyciela w Krakowie. — Treść dzieła: Wskazówki metodyczne i plany naukowe, elaboraty lekcji, powiastki, pieśni, wzory do rysowania, modelowania itd. Należytość za egzemplarz wraz z kosztami przesyłki (22 arkuszy druku) 25 K., można nadsyłać do Zarządu »Ogniska nauczycielskiego« na ręce skarbnika p. K. Balickiego (Kraków, Rynek główny L. 29). W handlu księgarskim cena 30 K.

Abonenci, którzy nadesłali należytość za dzieło w bieżącym miesiącu, otrzymają w pierwszych dniach września I-szą część ogólną i przygotowawanie, a II-gą część z końcem września. Z powodu trudności wydawnictwa, ilość egzemplarzy ograniczona.

ELEMENTARZ I KSIĄZKA RACHUNKOWA tegoż autora wyjdzie z druku we wrześniu. Zamówienia można uskuteczniać równocześnie.

Docent położnictwa i chorób kobiecych Dr Januży Zubrzewski powrócił i przyjmuje ULICA KRUPNICZA 3.

Oferujemy Glicerynę chem. cz. med. Drobner — Kraków.

Ostrzeżenie.

Niniejszem zawiadamiamy, że p. MARYAN GASIOR, pracujący u mnie w charakterze buchaltera, został w dniu 21 sierpnia b. r. z firmy wydłozony i przeto nie ma prawa występować w zastępstwie mej firmy, ani w jej imieniu inkasować, lub też jakikolwiek interesy załatwiać.

Inżynier PIOTR KRÓL Przedsiębiorstwo elektrotechniczne Kraków, Włsna 2.

Ważne dla kupców!

Szkoło wodne ze składów Domu handlowego »STOP« KRAKÓW ULICA KRZYWA 3 KRAKÓW

Dr Leon Mirtenbaum W KRAKOWIE poszukuje konceptanta, ze substytucyą przez Trybunałami.

DENTYSTA M. FISCHER KRAKÓW, GRODZKA 43 powrócił i przyjmuje, jak dawniej.

PRACOWNIA JUBILERSKA MAKSYMILIANA RUEBNERA przyjmuje zamówienia, jako też kupuje wszelkiego rodzaju przedmioty w zakres jubilerstwa wchodzące. KRAKÓW — RYNEK GŁÓWNY L. 11.

LOKOMOBILA Hoffer-Schranz-Cleyton-Schutteworth 6/10 HP. używana, lecz w zupełnie dobrym stanie, DO SPRZEDANIA. Zgłoszenia do biura ogłoszeń »L O T«, Kraków Rynek główny L. 7-8, pod: »GATER«.

Profesor dr Bossowski ordynuje w chorobach chirurgicznych ULICA BISKUPIA L. 16.

Doc. dr Tadeusz Kleczkowski okulista 8619 6 POWRÓCIŁ. — ULICA KRUPNICZA L. 3

Dr Tadeusz Tempka powrócił i ordynuje w chorobach wewnętrznych. Ulica św. Jana L. 1, od g. 3 do 5

DR. KWIATKOWSKI powrócił i ordynuje PLAC MATEJKI 6, I P. TELEFON 1401

Dr med. Julian Lustgarten ULICA GRODZKA L. 69 POWRÓCIŁ

Kursa prawniczej. Przygotowują na kursach i lekcjach indywidualnych do wszystkich egzaminów i egzaminów prawniczych. Zgłoszenia przyjmuje od godziny 4 do 5 po poł DR STANKIEWICZ KRAKÓW, ULICA KRUPNICZA L. 22, III. P

Ziemniaków wczesnych dostarcza po przystępnych cenach zarządom miast, konsumom i fabrykom M. Weinsberg i Syn, Kraków BIURO: ul. Zielona 11. Telefon Nr 1542.

Pryw. Szkoła Prawa Dr Z. ABDERMAN KRAKÓW, ULICA STRASZEWSKIEGO 26 II. PIĘTRO

(naprzeciw uniwersytetu) od 3-4 rozpoczyna nowe lekcye zbiorowe do wszystkich egzaminów prawniczych. Lekcye indywidualne i komplety po 2-3 słuchaczy. Wygotycza kompletny materiał naukowy, dostosowany do zmian politycznych. Dla prowincji, wojskowych i urzędniczych system korespondencyjny. 8532 4

SZKOŁA STEPOWSKICH dla głuchoniemych, ślepiących i jaksających przyjmuje uczniów do nauki od 1 września 1919 roku. ULICA SOBIESKIEGO L. 3, PARTER od godziny 2 do 5 po poł.

Odpowiedzialny redaktor: MICHAŁ KONOPINSKI Wydawca: RUDOLF GSMAN.

